

Konec največjega a ngleškega sleparja.

Horatio Bottomley, član angleškega parlamenta, obsojen na dolgotrajno ječo, ker je izrabljajal zaupanje revnih ljudi, ki so mu poverili svoj denar. — Velik demagog in sovražnik Amerike.

Poroča Joseph W. Grigg.

Horatio Bottomley, najbolj slizvežbanje, ki je napravilo Bottomleya enim najboljših, če ne najljubšim odvetnikom-lajnikom v desetih let, bo moral sedaj odslužiti kazenskih sedem let v ječi radi največje vseh sleparij, kar jih je izvedel tokom svoje skrajno pestre karijere.

Zadnje pustolovstvo Bottomleya, ki ga je končno spravilo v ječo, je obstajalo iz velikanske sleparije z vojnimi bondi. Obstajalo so trije koti ali vogali te sleparije. Obstajala je War Stock družba, ki je izšla kombinacija, nadalje Victory bond klub in končno Thrift Prize Bond. V vseh treh podjetjih se je Bottomleyu posrečilo kolektirati več kot štiri milijone dolarjev denarja svojih sorojakov. Domneva se, da je plačal nazaj ves denar, z izjemo \$700.000.

V svoji obrambi tokom obravnave — kajti on je vodil sam svojo obrambo, kot v vsakem slučaju, kadar je prišel že preje nazvzkriž s postavo — je rekel, da bo eno najbolj zanimivih vrednih bitij, kar jih je kdaj rodila človeška mati, če se mu bo dokazalo krivdo. Bottomley je bil spoznan krivim in najti je na tisoče Angležev, ki so prepričani, da je postal sam o sebi najboljše sprječevalo, kar se mu jih je kdaj izstavilo.

Da pa dobi v svoje roke tako velikansko svoto denarja, je bilo potrebno, da je imel Bottomley v veliki vpliv v svoji državi in to je bilo dejanski res, čeprav je ob številnih prilikah komaj usel ječi: čeprav je bil proglasen bankrot, leta 1912 in kljub številnim sumljivim finančnim pustolovstvom, s katerimi je bil v zvezi v teku zadnjega četrta stoletja.

Bottomley ni imel le daru prepričevalnosti, temveč je znal celo samega sebe hipnotizirati v mnene, da je v resnici poštenjak. O svoji poštenosti je grmel skozi leta v kolonah svojega lista "John Bull", tehnika, katerega je ustanovil in katerega je čez leta urejeval. Nikdo ni smel pozabiti, kdo je pravzaprav Horatio Bottomley in prav posebno ne, kaj larje.

Nemislil Bottomley sam o sebi. Beseda "poštenost" je bila Bottomleyu popolnoma neznanca.

Sedaj je star 62 let, še vedno član parlamenta, dokler se ne odloči o njegovem prizivu na višjo instanco. Iz svojega jetniškega zavlačaja pošilja sporočila, da ni izgubil poguma in da ga obspajajo vsi jetniški uradniki s častmi. Čim bolj si prizadevajo njegovi rojaki naslikati si v duhu Bottomleya v jetniški uniformi, tem bolj so prepričani, da so to le sanje in da bo izšel v rednem tedenskem presledku skozi neskončne bodoče čase običajni Bottomleyev članek, z versko začimbo, ki bo opisoval, da se more velika Anglija razvijati uspešno naprej le v slučaju, če bo sledila nasvetom Bottomleya.

Horatio W. Bottomley se je rodil dne 23. marca 1860. Njegov oče je bil William Bottomley in njegova mati Elizabeta Holyoke.

V starosti 14. let je vstopil v urad nekega londonskega solietorja, čeprav izjavlja sam, da je njegova družina želela, da bi postal umetnik. "Umetnik" je Bottomley v resnici postal, a ne umetnik s čopičem in barvanji. Bottomley je našel, da je eden izmed družnikov ter odvetniški tvrde trpet na alkoholizmu in da ni bil tako posebno natančen glede resnice kot bi lahko bil. Bottomley je medtem postal agent za pariske novosti, a zopet skušal najti službo v odvetniškem uradu. V starosti 20. let se je oženil ter postal poliofijalni stenograf, prideljen sodišču.

O tej dobi svojega življenja je izjavil Bottomley: — Bil sem star devetnajst let in pet let pozneje sem bil v pravnem poslu tri leta kot poliofijalni stenograf za sodišče. To mi je nudilo prvi vpogled v nerealnost konvencije. Videl sem, kakšna loterija je postava, kakšna gluma porotno postopanje, kako sloveski so sodniki, kakšne papirje so odvetniki in predvsem, kakšni tepci so oni, ki se tožarijo. Prišel sem do prepričanja, da je naš celi sistem pravosodja le malo boljši kot pa velika organizirana hinavščina. — Bilo je to pravno ali juridično

TAKOZVANA "ONE MAN" KARA V BERLINU.

V svrhu štedenja so najprej nekatere komnanije v Ameriki uvedle navado, da je na vozu cestne železnice en sam uslužbenec. Neka dama si je želela boljši svetle lase. Šla je k brivcu, da ji prebavila lase. Brivec je ta posel z veseljem prevzel ter ga vestno opravil. Dama je dobila svetlejšje lase. Toda polagoma so pričeli odčitati, da je bila dama skoraj čisto pisana in da se ji je vse smejala, kjer se je le pokazala. Dama je tožila zategadelj brivca za odškodnino. Brivec je vsako krivdo odločno odklonil ter navedel za dokaz celo vrsto dam, katerim je z največjim uspehom prebavil lase. Dasi so dame, zaslišane kot priče, med velikanskim smehom obstajale potr-dile brivčeve navedbe, vendar briven to ni pomagalo, ampak je bil obsojen na veliko odškodnino, ki jo mora plačati dami. Dama pa si je morala dati svoje lase črno poparvati. Imela je tako "svetlejšje" lase. — Je pa že drugače ravnila neka britanska ljubljanka, ki je hotela imeti tudi svetlejšje lase. Kupila je "Plondon" ter ga pridno zavzivala, vsak dan po dve žlici, namesto da bi si z njim sicer zniževala lase. Toda vseeno je opazila, da so njeni lasje vsak dan svetlejši. Toliko so namreč vredna vsa taka sredstva.

Žena s pisanimi lasmi.

Pred londonskim sodiščem se je odigrala vesela in zabavna razprava. Neka dama si je želela boljši svetle lase. Šla je k brivcu, da ji prebavila lase. Brivec je ta posel z veseljem prevzel ter ga vestno opravil. Dama je dobila svetlejšje lase. Toda polagoma so pričeli odčitati, da je bila dama skoraj čisto pisana in da se ji je vse smejala, kjer se je le pokazala. Dama je tožila zategadelj brivca za odškodnino. Brivec je vsako krivdo odločno odklonil ter navedel za dokaz celo vrsto dam, katerim je z največjim uspehom prebavil lase. Dasi so dame, zaslišane kot priče, med velikanskim smehom obstajale potr-dile brivčeve navedbe, vendar briven to ni pomagalo, ampak je bil obsojen na veliko odškodnino, ki jo mora plačati dami. Dama pa si je morala dati svoje lase črno poparvati. Imela je tako "svetlejšje" lase. — Je pa že drugače ravnila neka britanska ljubljanka, ki je hotela imeti tudi svetlejšje lase. Kupila je "Plondon" ter ga pridno zavzivala, vsak dan po dve žlici, namesto da bi si z njim sicer zniževala lase. Toda vseeno je opazila, da so njeni lasje vsak dan svetlejši. Toliko so namreč vredna vsa taka sredstva.

tako daleč, da se je pričel laskati stricu Samu ter izjavljal, da je hraber dečko. To pa je bil le odlog za strica Sama. Bottomley ni ljubil 14 točk. Zdeli so se mu kot 14 trnov v njegovi strani. Bil je za to, da se nadaljuje z bojem, dokler ne bo padel zadnji Anglež, to se pravi, dokler ne bodo plačali s svojim življenjem vsi, z izjemo njega, Horatio Bottomleya. Njegovo poznavanje boja in smodnika je bilo kaj omejeno. Soglasno z njegovimi lastnimi izjavami tokom zadnjega procesa je bil obveč prilikah "skoro v ognju".

Versaillska konferenca je mudila nanajšino priliko, da kritizira Ameriko in predsednika Wilsona, češ, da je preveč popustljiv napram Nemcem. Ko je pozneje neki ameriški general rekel, da je ameriška teža končno naglila tehtnico v prid zaveznikov, je postal Bottomleyu rdeče pred očmi. Po celem Londonu je dal nabiti velikanske lepake, na katerih je pozivljaj ljudi, naj se naroče na njegov list, ter izjavljal, "da psuje Amerika naše mrtnice".

Seveda je naš ljubi Horatio ves ta čas spravljal v obliko veliko sleparijo z vojnimi bondi, ki ga je končno spravila za švedske gardine.

Tako se je končala karijera enega največjih sleparjev, kar jih je rodila Anglija v zadnjih 50. letih. Vpliv, katerega si je pridobil tekom vojne, mu ni nič koristil in sodišče ga je poslalo v ječo za celih sedem let.

Zakaj baš v Genovi?

Francosko ime za Genovo je Gènes (Zen), dočim se imenuje Ženeva po francoski Genève (Ženev). Lloyd George slovi kot silno slab jezikovni talent, ki govori dobro zgolj svoj domači dialekt in angleščino. Njegova francosčina pa je od muh, kar je vzrok, da se je vršila konferenca v Genovi. Ko so Lloyd Georgea namreč vprašali, kje naj bo po kanški konferenci prihodnja konferenca, je dejal, da mora biti na vsak način v Zen. Misli pa je pri tem na Ženevo v Švici. Ker ga je pa bilo sram, da bi priznal svojo nizurno francosčino in svojo napako, je pustil Ženevo ter se zadovoljil z Genovo. Take napake so dostikrat v veliki politiki odločilne. — Ta konferenca je veljala sicer silno mnogo denarja, prinesla pa nobene koristi. Edino Lloyd George more biti zadovoljen, dasi je doživel politično polom, toda zato je oddal hčer. Ko se je namreč peljala njegova hči z avtomobilom, je zadal avtomobil v drug avtomobil, v katerem se je vozil član rumunskega ministrskega predsednika Bratiana. Georgeova hči se je sicer malo prestrašila, toda mladi Bratiani je še skoraj potolažil in klical nato je bila sklenjena tudi zaroča. — To je edini uspeh genovske konference.

Tržaška svobodna luka.

"Laboratore Socialista", govori o pogrebu svobodne luke. Pravi: "Nismo se torej motili, ko smo pred kratkim trdili, da je v onem času, ko je kralj obiskal Trst, propadla ideja svobodne luke. Take se je v resnici zgodilo. Razne sile so se spravile na delo proti svobodni luki baš radi kraljevega prihoda. In zmagale so!" — Nad vse značilno je, da je vlada sedaj vzela sama v roke vprašanje gospodarske obnovitve Trsta to se pravi, da je ona zapletla vprašanje tržaške svobodne luke v dolge študije in razmišljanje, potem, ko se je deželna svetovna komisija, kakor znano, soglasno izjavila za uvedbo svobodne luke v Trstu. Ako bi vlada resno mislila na svobodno luko v Trstu, bi pač upoštevala mnenje in sklepe omenjene komisije, ne pa da je imenovala novo, ki začne vse od kraja zopet "študirati". Znano je tudi, da je senator Mosconi navidezno za svobod. luko, zakulisno pa dela z vso svojo močjo proti uvedbi svobodne luke.

Kopalische v Laškem.

Novi lastniki kopalische v Laškem gg. Smertnik, Roblek in dr. Karlovšek nameravajo v najkrajšem času pričeti s popravilom kopalische in zopet vzpostaviti obrat.

Par sodelavcev Nikolaja Lenina.

Poroča L. Bryant.

Svet, ki priznava sedaj precej splošno Leninu veliko politično ročnost, se ne zaveda v polni meri obsega njegovega talenta.

Kateri drugi človek bi bil mogel, vsprico sile časa vzdržati kontrolo nad politiko velike Rusije, Ukrajine, Daljno-istočne republike in celo Kitajske?

On pa ne vodi le usod teh republik, temveč celo podreja pod sebe može, ki stoje na njih čelu.

On konsolidira na ta način Rusijo. V Moskvi so ljudje prepričani, da bo Lenin nekega dne spravil baltičske države nazaj v sovjetsko federacijo.

Kristijan Rakovski, predsednik Ukrajine, ne pride do nobenega važnejšega sklepa, ne da bi se preje posvetoval z Leninom. Rakovski je zanimiva osebnost ter mož, kojega zvezda šele vzhaja. On je brez dvoma eden najmogočnejših mož v Rusiji in ker ga podpira Lenin, bo najbrž prišel še daleč.

Rakovski je bil rojen v majhnem bulgarskem mestu Kotel. Njegova družina je ena najbolj poznanih na Balkanu. Ime Rakovski je zvezano z zgodovino Balkana ter revolucionarnimi boji.

Izgnan iz gimnazije radi revolucionarnih aktivnosti je šel mladi Rakovski v Ženevo leta 1890, kjer se je pridružil rusko socialno-demokratski stranki. Leta 1892 je bil aretiran v Ženevi radi nekega spopada z nekim agentom-provokatorjem. Izgnan je bil iz Berlina še istega leta, ker se je vdeležil nemškega delavskega gibanja.

Po nekaterih težkočah mu je bilo dovoljeno ostati v Franciji, kjer je nadaljeval svoje študije. Dovolil je neko francosko zdravniško šolo leta 1897 ter se vrnil nato na Bulgarsko.

Dve leti pozneje je objavil veliko zgodovinsko delo, imenovano Ruska politika na iztoku. Napisal je tudi več sijajnih disertacij glede kriminologije ter degeneracije.

Rakovski je odšel v Rusijo leta 1900, a je bil takoj aretiran in izgnan od carjeve policije. Odšel je v Nemčijo ter napisal tam svoje najboljše delo: Francija sedanjih dni. — To delo je priobčilo pod pisateljskim imenom Insarov.

Malo časa po završenju te knjige je vstopil na juridično fakulteto na pariškem vseučilišču, a se je tako zanimal za rusko revolucijo, da je po enem letu zapustil svoje mesto ter zopet odšel v Rusijo, odkoder pa je bil takoj zopet izgnan.

Organiziral je socialistično stranko na Rumunskem leta 1904, a je bil leta 1907 aretiran radi par kmečkih uporov. Bil je oročan vseh političnih pravic, izgnan in prepovedano se mu je povratek na Rumunsko.

Imel pa je tako veliki sledilcev in tako številni resni upori so se završili, da se je vlada obotavljala izvesti svoj sklep. Tekom nekega upora v Bukarešti je bilo ubitih petdeset ljudi. Leta 1912 je dobil zopet državljanske pravice in to se je smatralo za veliko zmago rumunskega delavskega voditelja.

Rakovski je publicist iz navede. V teku svoje karijere je ustanovil deset listov. Tekom vojne je bil tako aktiven v svoji proti-vojni propagandi, da so ga zapeli, a v prvih dneh leta 1917 mu je vrnila revolucija prostost, ko je ruska posadka v Jasiju sklenila na svojo lastno inicijativo, da oprostijo vse politične jetnike.

Iz provizorični ruski vladni bil priljubljen in ker se je bal njegovega upliva, je Burstev v posebni brzojavki na Kerenskija naprosil za njegovo aretacijo. Ko je izvedel Rakovski za to povelje, je odšel na Švedsko, kjer je živel v Stockholm do časa, ko so se boljševiki polastili vrhovne sile.

Leta 1919 je bil izvoljen načelnikom Ukrajine potom akcije

nobene lastnine, more biti velikodušen le z imetjem države.

V napadu gostoljubnosti je nekoč podaril kožuh, vreden več tisoč dolarjev, neki ženski, katero je obdivoval. Mislim, da je bil v resnici presenečen in vžaloščen vsprico kritik, katere se je navalilo nanj radi tega dejanja.

Če bi bilo dosti zaupanja vrednih in izvežbanih mož, katerih pa ni nikdar na razpolago v nobeni vladi, bi ga bil ta napad radodarnosti skoro gotovo stal njegovo karijero. V kaki družbi pa bi se zdelo vsem ta njegova akcija povsem normalna.

Kamenjev je izvrsten podrejen uradnik ter zmožen napraviti premoženje v kapitalistični družbi. Ne more se ga dolžiti, da nima nikakih idealov. Lahko pa se ga dolži, da ima moralne značaje navadnega politika kot jih je najti po celem svetu.

Značilno je nezaupanje Kamenjeva napram časopisju. V tem oziru je Bela Kun edini sovjetski uradnik, katerega se da primerjati s Kamenjevom. Nekoč sem šel v urad Bela Kuna, da dobim od njega ugotovilo.

Po številnih obljubah in zavlačevanju sem bil sam tako jeren, da sem ga vprašal, zakaj ni takoj povedal, da ne namerava dati dotičnega ugotovila. Dvignil je glavo, posegel z roko v lase ter rekel s presenečnim izrazom: — Vidite, ravno sem vzel aspirin.

Neki mlad ruski častnik, ki je sedel v bližini, se je suhoparno nasmehnil ter rekel po angleški: — Ni čudno, da so madžarski sovjeti propadli.

Kamenjev je znan v Rusiji kot mož stalne revolucionarne preteklosti ter je poleg tega še svak Trockija. Njegova žena načeljuje panogi vzgojnega departmanta, ki je znana kot Pralout. Ona je energična ženska, ostrega jezika ter nima na sebi nič nežnosti svojega moža.

Kamenjev bo najbrž ostal v uradu še dolgo vrsto let iz mogočnega nobenega boljšega vzroka kot naš senatorji, katere pošiljajo volileci termin za terminom v Washington.

Pozicijo Zinovjeva je veliko težje določiti, kajti obenem je tudi važnejša. Razven dejstva, da je v kabinetu, je tudi predsednik petrograjске komunne in predsednik Tretje internacionale. On ima v resnici veliko silo v svojih rokah ter je znano o njem, da je samovoljen ter muhast. Njegovi strankarski nasprotniki izjavljajo, da je njegova kapricioznost razcepila nemško komunistično stranko v šest faktej in da si je odtujil večino komunističnih strank v drugih deželah.

Neki ruski profesor, ki se je zanimal za ruska politična gibanja le kot opazovalec, je na naslednji način pojasnil čudno živost in ustrajnost Zinovjeva v uradu: — Komunisti zahtevajo tako strogo strankarsko disciplino in strankarsko lojalnost, da si niso nikdar mogli predstaviti dejstva, da ni Zinovjev nikak voditelj...

Vojaška vest.

Naš rojak polkovnik Milan Plesničar je imenovan za poveljnika 8. pešpolka v Plevlju.

A D V E R T I S E M E N T

Prakični Računar

Priročna žepna knjižica, ki ima vse kar je v kupčiji potrebno, že natančno izračunano, kakor tudi za izračunjenje obresti.

Knjižica je trdo vezana, stane s poštnino 75c

SLOVENIC PUBLISHING CO.
82 Cortlandt Street : New York

